

се снишаваше към реката, разляна в широк и спокоен завой. Тук върбите бяха поредки и зад сянката, която хвърляха, водата остро блестеше под слънцето. Долу, в другия край на завоя, реката бе издълбала коритото си, откъдния бряг се издигаше — стръмен като стена, с хубав пясък в подножието и образуваше там нещо като естествен басейн за къпане. Но момчетата се спряха тук, окачиха дрехите си на една изкорубена върба и влязоха в водата. В началото, плиткият бряг беше ти-нест, с застояли места, дето пъкаха, като дребни пиявици, безброй попови лъжички. По-навътре, дъното беше покрито с пясък и изгладени камъчета и реката едва-едва се движеше. Топлата вода се усещаше само като някакво леко, почти въздушно гъделичкане на тялото. От двете страни лежеше полето — горещо, отпуснато, огромно — и по него в тоя час не се виждаше жива душа. В чистото небе плуваха два големи, бели като преспи, облака.

Златан се бухна веднага в едно дълбоко място, скри се под водата, като пусна няколко мехурчета, за да уплаши другите и след малко се показва на проти-